

Κυριακή 12 Ἰανουαρίου. **Μνήμη τῆς Ἁγίας μάρτυρος Τατιανῆς.**

Ἦχος δ' - Ἐωθινὸν ζ'.

Τυπικαὶ διατάξεις τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν

Ἐν τῷ μικρῷ ἔσπερινῷ

Μετὰ τὸν προοιμιακόν, εἰς τὸ· Κύριε ἐκέκραξα...ἰστώμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ γ' ἀναστάσιμα στιχηρὰ· Τὸν ζωοποιὸν σου Σταυρόν... Τοῦ ξύλου τῆς παρακοῆς...Πύλας Ἄδου συνέτριψας Κύριε...δευτεροῦντες τὸ α'. Δόξα...τὸ ἰδιόμελον τῆς ἑορτῆς, ὅπερ εἴπομεν ἐν τῷ μεγάλῳ ἔσπερινῷ ἐν τῇ α' ἡμέρᾳ· Ὑπέκλινας κάραν τῷ Προδρόμῳ...Καὶ νῦν...τὸ δογματικὸν θεοτοκίον· Ἀσπόρως συνέλαβες...Τὸ· Φῶς ἰλαρόν...τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὸν στίχον ψάλλομεν τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν· Κύριε ἀνελθὼν ἐν τῷ σταυρῷ...εἶτα τὰ γ' προσόμοια τῆς Θεοτόκου· Ὁ ἐξ ἀνάρχου Πατρός Υἱὸς ἀχρόνως...Σωματωθέντα τὸν κτίστην τῶν ἀπάντων...Ἴνα σου πᾶσι τὸ πλήθος τοῦ ἐλέους... Δόξα...Καὶ νῦν...τὸ ἰδιόμελον τῆς ἑορτῆς, ὅπερ εἴπομεν ἐν τῷ μεγάλῳ ἔσπερινῷ ἐν τῇ α' ἡμέρᾳ· Τὸν ἐκ Παρθένου Ἥλιον...Τὸ· Νῦν Ἀπολύεις... Τὸ τρισάγιον καὶ τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον· Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα...Δόξα...Καὶ νῦν...τῆς ἑορτῆς· Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε...Ἀπόλυσις.

Ἐν τῷ ἀποδείπνῳ

Ἐν τῷ μικρῷ ἀποδείπνῳ, κανόνα καὶ οἴκους τῆς Θεοτόκου οὐ λέγομεν. Εἰς δὲ τὸ τρισάγιον, τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς· Ἐπεφάνης σήμερον τῇ οἴκουμένη...

Ἐν τῷ μεγάλῳ ἔσπερινῷ

Μετὰ τὸν προοιμιακόν, στιχολογοῦμεν τὸ α' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, ἦτοι τὸ· Μακάριος ἀνὴρ...ὄλον. Εἰς δὲ τὸ· Κύριε ἐκέκραξα...ἰστώμεν στίχους ι' καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ ἀναστάσιμα γ'· Τὸν ζωοποιὸν

σου Σταυρόν...Τοῦ ξύλου τῆς παρακοῆς...Πύλας Ἄδου συνέτριψας Κύριε... ἀνατολικὸν ἔν· Δεῦτε ἀννυμνήσωμεν λαοί...τῆς ἑορτῆς προσόμοια γ', ἅπερ εἶπομεν εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἐν τῇ α' ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς· Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν...Τοῦ Λυτρωτοῦ ἡμῶν...Τὰ Ἰορδάνεια ρεῖθρα...τῆς ἀγίας προσόμοια προσόμοια γ'· Ὅτε, τῷ του Πνεύματος φωτί...Ὅτε, τὸ δυσῶδες τῆς σαρκός...Εἶφος, οὐδὲ πῦρ οὐκ αἰκισμοί...Δόξα...τὸ ἰδιόμελον ἑορτῆς, ὅπερ εἶπομεν ἐν τῇ α' ἡμέρᾳ· Ὑπέκλινας κάραν τῷ Προδρόμῳ...Καὶ νῦν...τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου· Ὁ διὰ σὲ θεοπάτωρ προφήτης...Εἴσοδος. Τὸ· Φῶς ἰλαρόν...τὸ προκειμένον τῆς ἡμέρας· Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὴν λιτήν, τὸ στιχηρὸν τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ ἢ τοῦ ἀγίου τῆς μονῆς. Δόξα...Καὶ νῦν...τὸ ἰδιόμελον τῆς ἑορτῆς· Κύριε πληρῶσαι βουλόμενος...Εἰς τὸν στίχον, τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν· Κύριε ἀνελθὼν ἐν τῷ σταυρῷ...εἶτα τὰ γ' στιχηρὰ, τὰ κατ' ἀλφάβητον· Κρεμμάμενος ἐπὶ ξύλου μόνη Δυνατέ...Λαὸς παράνομος Χριστέ...Μετὰ δακρύων γυναικες...Δόξα...Καὶ νῦν...τὸ ἰδιόμελον τῆς ἑορτῆς, ὅπερ ἐδοξάσαμεν ἐν τῇ α' ἡμέρᾳ· Τὸν ἐκ Παρθένου Ἥλιον...Τό· Νῦν ἀπολύεις...καὶ τὸ τρισάγιον. Ἀπολυτίκιον, τὸ ἀναστάσιμον· Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα...τῆς ἑορτῆς· Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτίζομένου σου Κύριε...εὐθύς τὸ· Θεοτόκε Παρθένε...Ἡ εὐλόγησις τῶν ἄρτων καὶ ἡ ἀνάγνωσις εἰς τὰς ἐπιστολάς.

Μὴ τελουμένης ἀγρυπνίας, ἀπολυτίκια εἰς τὸν ἑσπερινὸν λέγομεν (καταλιμπανομένου τοῦ μικροῦ), ὡς ἐσημειώθησαν ἐν τῷ μικρῷ. Τῇ δὲ Κυριακῇ πρωΐ, ἐν τῷ μεσονυκτικῷ, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου· Τριάδα θεαρχικὴν δοξάσωμεν...Τὰ Ἄξιόν ἐστιν...μετὰ τὸ τρισάγιον, ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, μόνον· Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτίζομένου σου Κύριε... καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ μεσονυκτικοῦ.

Ἐν τῷ ὄρθρῳ

Εἰς τὸ· Θεὸς Κύριος...τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον· Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα...Δόξα· τὸ αὐτὸ...Καὶ νῦν...τῆς ἑορτῆς· Ἐν Ἰορδάνῃ

βαπτίζομενον σου Κύριε...Εὐθύς ἡ στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου ὡς ἐξῆς: ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν...Καὶ ἀναγινώσκει τὸ Β' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ λέγει· Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἐκ γ'. Ἡ ἐλπίς ἡμῶν Κύριε δόξα σοι. Ὁ ἱερεὺς· μικρὰ συναπτὴ καί· Ὅτι σὸν τὸ κράτος...Ὁ χορός· Ἀμήν, καὶ ψάλλονται τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα· Ἀναβλέψασαι τοῦ τάφου τὴν εἴσοδον...Δόξα· Ἐκουσία σου βουλή...Καὶ νῦν...τῆς ἑορτῆς, ἅπερ εἶπομεν καὶ ἐν τῇ α' ἡμέρᾳ· Ἐπιφανέντος σου ἐν Ἰορδάνῃ Σωτήρ... Εἶτα ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν. Καὶ ἀναγινώσκει τὸ Γ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ λέγει· Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἐκ γ'. Ἡ ἐλπίς ἡμῶν Κύριε δόξα σοι. Ὁ ἱερεὺς· μικρὰ συναπτὴ καί· Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...Ὁ χορός· Ἀμήν, καὶ ψάλλονται τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα· Ἀνέστης ὡς ἀθάνατος...Δόξα· Ἐκ τῶν ἄνω κατελθὼν...Καὶ νῦν...τῆς ἑορτῆς, ἅπερ εἶπομεν καὶ ἐν τῇ α' ἡμέρᾳ· Ἰορδάνη ποταμὲ...Εἶτα ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν. Καὶ ἀναγινώσκει τὸ ΙΖ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ ψάλλονται τὰ Εὐλογητάρια. Αἴτησις καὶ ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· Τὰ τῆς σῆς παραδόξου ἐγέρσεως... Εὐθύς οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, τὸ προκείμενον αὐτοῦ καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ ζ' Εὐαγγελίου. Εἶτα τὸ· Ἀνάστασιν Χριστοῦ...Ὁ ν' ψαλμός. Δόξα· Ταῖς τῶν Ἀποστόλων...Καὶ νῦν· Ταῖς τῆς Θεοτόκου...Εἰς τὸν στίχον τὸ· Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς...

Εἶτα οἱ κανόνες· ὁ ἀναστάσιμος, μετὰ τῶν εἰρμῶν, εἰς δ' τροπάρια, ὁ τῆς Θεοτόκου, ἄνευ εἰρμῶν, εἰς β' τροπάρια, ὁ β' τῆς ἑορτῆς, ἄνευ εἰρμῶν, εἰς δ' τροπάρια καὶ τῆς ἀγίας, ἄνευ εἰρμῶν, εἰς δ' τροπάρια. Λέγομεν δὲ καὶ τοὺς ιβ' στίχους τῆς στιχολογίας ἐν ἐκάστη ᾠδῇ, εἰς δὲ τὰ δύο τελευταῖα τὸ· Δόξα...καὶ τὸ· Καὶ νῦν...Καταβασίαι· Στίβει θαλάσσης...Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς· Ἐπεφάνης σήμερον τῇ οἰκουμένη...Εἶτα κάθισμα τῆς ἀγίας· Κατ' ἴχνεσι τοῦ σοῦ...Δόξα· τὸ αὐτὸ...Καὶ νῦν...τῆς ἑορτῆς· Ὁ μέγας ὑετὸς...Ἀφ' ἑκτῆς τὸ ἀναστάσιμον

κοντάκιον· Ὁ Σωτὴρ καὶ ῥύστης μου...καὶ ὁ οἶκος· Τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν...Συναξάριον. **Ἡ τιμιωτέρα στιχολογείται.**

Τὸ Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν... ἐκ γ' καὶ τὸ Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν...εἶτα τὸ ἕξαποστειλάριον, τὸ ζ' ἀναστάσιμον· Ὅτι ἦραν τὸν Κύριον...καὶ τῆς ἑορτῆς· Ἐπεφάνη ὁ Σωτὴρ...Εἰς τοῦ αἴνους, ἰστώμεν στίχους η' καὶ ψάλλομεν ἀναστάσιμα στιχηρὰ δ'· Ὁ Σταυρὸν ὑπομείνας καὶ θάνατον...Ἐν τῷ Σταυρῷ σου Χριστέ...Τῷ σῷ Σταυρῷ Χριστέ Σωτήρ... Τῶν πατρικῶν σου κόλπων...καὶ τῆς ἑορτῆς ἰδιόμελα δ'· Φῶς ἐκ φωτός... Πῶς σέ Χριστέ...Σὺ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθεὶς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν...Τὸ ἀληθινὸν φῶς ἐπεφάνη... Δόξα, τὸ ζ' Ἐωθινὸν ἰδιόμελον· Ἴδὸν σκοτία καὶ πρωῖ...Καὶ νῦν· Ὑπερευλογημένη...Δοξολογία μεγάλη...καὶ τὸ ἀναστάσιμον τροπάριον μόνον· Σήμερον Σωτηρία...Ἐκτενής, ἀπόλυσις. Ἡ α' ὥρα ἐν τῷ νάρθηκι.

Ἐν ταῖς ὥραις

Λέγομεν δὲ ἐν ταῖς ὥραις τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον· Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα...Δόξα...τῆς ἑορτῆς· Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε...Καὶ νῦν· τὸ θεοτοκίον τῶν ὥρῶν. Εἰς τὸ τρισάγιον, τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς· Ἐπεφάνης σήμερον τῇ οἰκουμένῃ...

Εἰς τὴν Λειτουργίαν

Τὰ τυπικά. Οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' τροπάρια καὶ ἡ ς' ᾠδὴ τοῦ β' κανόνος τῆς ἑορτῆς εἰς δ' τροπάρια, ἄνευ εἰρμῶν. Εἰσοδικὸν τὸ· Δεῦτε προσκυνήσωμεν...ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...Ἀπολυτίκια μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον· Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα...τῆς ἑορτῆς· Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε...τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ ἢ τοῦ ἁγίου τῆς μονῆς...Δόξα...ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· Τὰ τῆς σῆς παραδόξου ἐγέρσεως... Καὶ νῦν...τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς· Ἐπεφάνης σήμερον τῇ οἰκουμένῃ... Τρισάγιον. Προκείμενον, ἀλληλουϊάριον, ἀπόστολος καὶ εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς μετὰ τὰ Φῶτα, ἦτοι· Ἀπόστολος· Ἐνὶ ἐκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη ἡ

χάρις...(Πρὸς Ἐφεσίους. Δ' 7-13), ὁ ζήτει τῇ Κυριακῇ μετὰ τὰ Φῶτα. Εὐαγγέλιον· Ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς ὅτι Ἰωάννης παρεδόθη...(Κατὰ Ματθαῖον. Δ' 12-17), ὁ ζήτει τῇ Κυριακῇ μετὰ τὰ Φῶτα. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως...τὸ Ἄξιόν ἐστιν...Κοινωνικὸν· Αἰνεῖτε τὸν Κύριον...Εἶδομεν τὸ φῶς...Πληρωθήτω... Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου... ἐκ γ'. Δόξα...Καὶ νῦν...οἱ δύο ψαλμοὶ· Εὐλογήσω τὸν Κύριον... Ὑψώσω σὲ ὁ Θεός μου...καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Εἶδησις: Ἰστέον ὅτι ἀπὸ τῆς ιε' τοῦ παρόντος μηνὸς ἀρχόμεθα στιχο-λογεῖν ἐν μὲν τῷ ὄρθρῳ τρία καθίσματα, ἐν δὲ τῷ ἔσπερινῷ τὰ Πρὸς Κύριον...Ὡσαύτως δὲ ἀρχόμεθα λέγειν ἐν τοῖς ἀποδείπνοις τοὺς ἱκετηρίους κανόνας τῆς Θεοτόκου καὶ τοὺς οἴκους αὐτῆς.

Ἐτέρα: Μετὰ τὴν τῆς ἑορτῆς τῶν Θεοφανείων ἀπόδοσιν, τῇ πρώτῃ τυχοῦση Κυριακῇ ἢ ἑορτῇ, ἀρχονται αἱ καταβασίαι τῆς Ὑπαπαντῆς Χέρσον ἀβυσσοτοκον...καὶ περιοδικὸν κοντάκιον τῆς λειτουργίας Ὁ μήτραν Παρθενικήν...λήγοντα ἅμα τῇ ἀποδόσει τῆς ἑορτῆς.